

4-3-28 1

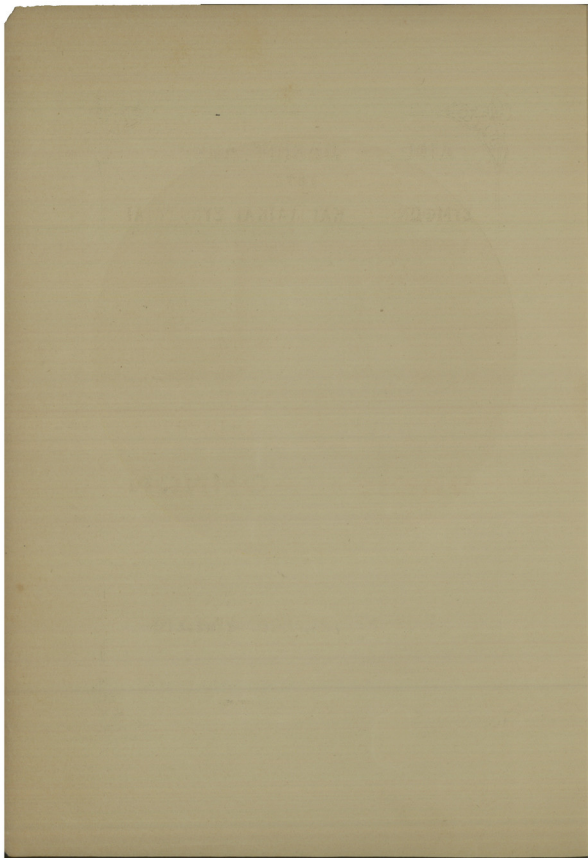


A Mademoiselle Euclides, souvenir
sympathique

Bronislaw Tuberman

5. III. 28

COLLECTION
AOHNON



ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΑΙΘΟΥΣΑ " ΑΤΤΙΚΟΥ "

Κυριακή 4 Μαρτίου 1928, ώρα 10³/₄ π.μ. ακριβώς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1927 — 1928

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΗΣ

BRON. HUBERMAN

(βιολι)

Μετά την έναρξιν τής Συναυλίας, ή είσοδος επιτρέπεται μόνον κατά τὰ διαλείμματα.

Τιμή αναλυτικῶν προγραμμάτων Δρ. 5.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1) *Φιδέλιο* (εισαγωγή) L. van BEETHOVEN
ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

2) *Κοντσέρτο* διὰ βιολὶ L. van BEETHOVEN
I Allegro ma non troppo
II Larghetto
III Rondo
Ὁ κ. *B. Huberman* καὶ ἡ ὀρχήστρα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3) *Ἀκαδημαϊκὴ εἰσαγωγή* J. BRAHMS
ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

4) *Κοντσέρτο* διὰ βιολὶ J. BRAHMS
I Allegro non troppo
II Adagio
III Allegro giocoso, ma non troppo
vivace.
Ὁ κ. *Br. Huberman* καὶ ἡ ὀρχήστρα.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ

Μ Ε Γ Α Λ Η

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΡΓΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΥΖΗ

1842 - 1901

ΕΝΑΡΞΙΣ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1928

ΙΛΙΟΥ ΜΕΛΑΘΡΟΝ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10

Ἐν τῷ «Φιδέλιο» ἢ ὁ *Συζυγικός ἔρως*, τὸ μόνον μελόδραμα τὸ γραφέν ὑπὸ τοῦ Μπετόβεν, ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν εἰς Βιέννην εἰς τὸ θέατρον *An den Wien*, τὴν 20 Νοεμβρίου 1805. Ὁ μουσικός χαρακτήρ τοῦ ἔργου, ἡ ἀνεπάρκεια τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἰδίως ἡ σοβαρότης τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἠμλόδιον τὴν ἄμεσον ἐπιτυχίαν. Τὸ ἔργον κατεβιβάσθη μετὰ τὴν τρίτην παράστασιν διὰ νὰ ἐπαναληφθῆ με ὀλίγας τροποποιήσεις τὸ ἐπόμενον ἔτος 1806, δύο μόνον φορές, τὴν 29 Μαρτίου καὶ τὴν 10 Ἀπριλίου. Τέλος, ὀκτὼ ἔτη ἀργότερον, τὴν 23 Μαρτίου 1814, ὁ *Φιδέλιο* ἐνεφανίσθη ἐκ νέου ἀπὸ τῆς σαηνῆς τοῦ Θεάτρου τῆς Καρινθίας Πύλης, τελείως τροποποιημένος καὶ με ἐπιτυχίαν ἢ ὅποια οὐδέποτε ἔκτοτε ἐμειώθη.

Εἰς ἐκάστην τῶν ἐπαναλήψεων τούτων ἀντιστοιχοῦν ἀφαρέσεις, προσθέσεις καὶ μεταβολαί, τῶν ὁποίων τὰς λεπτομερείας ἐμελέτησεν ὁ μουσικογράφος *Jahn*. Ἄρχει ν' ἀναφέρομεν τὴν ὑπαρξίν 4 εἰσαγωγῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον. Αἱ τρεῖς πρῶται, εἰς νεο μεῖζον, δὲν ἠριθμήσθησαν συμφώνως πρὸς τὴν χρονολογικὴν τῶν σειρῶν, λόγῳ συγχύσεως καὶ ἀμελείας τῶν ἐκδοτῶν.

Ἡ φέρονσα τὸν ἀριθμὸν 2 εἶνε ἡ πρώτη, ἀφοῦ ἐχρησίμευσε διὰ τὰς παραστάσεις τοῦ 1805.

Ἡ φέρονσα τὸν ἀριθμὸν 3 εἶνε πράγματι ἡ δευτέρα. Ὁ Μπετόβεν τὴν ἔγραψε διὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ 1806 λαθὼν ὡς βράσιν τὴν προηγουμένην, ἀλλὰ δίδον μεγάλην εὐρύτητα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξαλείφον μέρη τινα, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἦτο δύσκολος καὶ εἰδικὸς ἐπικίνδυνος διὰ τὰ πνευστὰ ὄργανα.

Ἡ φέρονσα τὸν ἀριθμὸν 1 εἶνε πράγματι ἡ τρίτη συντεθῆ τοῦ 1807 ἢ τὸ ἀργότερον τὸ 1808 καὶ ἐξετελέσθη ἀπαξ μόνον δοκιμαστικῶς εἰς τοῦ πρίγκηπος Lichnowsky, ζῶντος ἔτι τοῦ Μπετόβεν ἐξεδόθη δὲ μετὰ τὸν θάνατόν του, τὸ 1835, με ἀριθμὸν ἔργου 138.

Ἡ τετάρτη εἰς μι μεῖζον ἐγράφη διὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ 1814, διαφέρει ὀξικῶς ἀπὰ τὰς τρεῖς πρώτας καὶ εἶνε συνθεθεμένη ἐπὶ τελείως διαφορετικοῦ σχεδίου εἶνε γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Εἰσαγωγὴ τοῦ *Fidelio*».

Κοντσέρτο διὰ βιολί L. VAN BEETHOVEN

Μεταξὺ τοῦ **κοντσέρτου** διὰ πιάνο εἰς **σολ** καὶ τοῦ ἑτέρου εἰς **Μι ὄφ**, τὸ ὁποῖον συνετέθη τρία ἔτη ἀργότερα, ἔγραψεν ὁ Μπετόβεν τὸ μοναδικὸν του κοντσέρτου διὰ βιολί. Ὅλιγον δὲ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσίν του, ὁ συνθέτης ἔλαμε διασκευὴν τοῦ ἔργου αὐτοῦ διὰ πιάνο, χωρὶς νὰ θέλῃ βεβαίως διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ πλουτίσῃ τὴν φιλολογίαν τοῦ πιάνου. Ὁ Μπετόβεν, διὰ τοῦ κοντσέρτου τοῦ βιολίου ἀπομακρύνεται ὀλίγον τοῦ τύπου ἔφ' οὗ ἔγιναν τὰ δύο τελευταῖα κοντσέρτα διὰ πιάνο· διότι ἐνῶ εἰς αὐτὰ ὁ διάλογος μεταξὺ ὀργάνου σόλο καὶ ὀρχήστρας ἀρχίζει σχεδὸν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, εἰς τὸ κοντσέρτου διὰ βιολί, προηγείται ὀλόκληρος εἰσαγωγή δι' ὀρχήστραν, ἢ ὅποια καταλήγει, κατ' ἐντελῶς ἀπροσδόκητον τρόπον, εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ βιολίου σόλο. Φαίνεται ὅτι ὁ Μπετόβεν συνέθεσε τὸ ἔργον τοῦτο, μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν καὶ εἰς στιγμὰς εὐτυχίας. Γεμάτο πάθος ἀναπτύσσεται τὸ πρῶτον Allegro, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει μὲ τὸ ἰδιότροπον θέμα τῶν τυμπάνων, θέμα τὸ ὁποῖον θὰ γεμίσῃ, πότε ἀπειλητικόν, πότε θαυπευτικόν, ὅλον τὸ πρῶτον μέρος. Ὅλα τὰ θέματα εἶνε σύμφωνα μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ βιολίου: λυρικά καὶ μελωδικά, ἐνῶ ἄφ' ἑτέρου τίθεται εἰς ἥσσαν μοῖραν τὸ δεξιότεχνικόν στοιχείον. Τὴν προτίμησιν αὐτὴν πρὸς τὸν λυρικὸν καὶ παθητικὸν χαρακτῆρα τοῦ ὀργάνου, εἶχεν ἤδη δεῖξει ὁ Μπετόβεν, ὀλίγα ἔτη προηγουμένως, μὲ τῆς δύο **ρομάντσες** διὰ βιολίον καὶ ὀρχήστραν, εἰς **Σολ μεῖζ.** ἔργ. 40 καὶ **Φα μεῖζ.** ἔργ. 50. Εἰς τὸ κοντέρτο ὁμοίως, ὁ συνθέτης εὐρύνει ἀκόμη περισσότερα τὰ ὄρια τῆς λυρικότητος: τώρα ὁμιλεῖ περὶ πλατεῖα τὸ βιολί, ὁ βασιλεὺς τῆς ὀρχήστρας καὶ ὁ μουσικὸς του λόγος εἶνε γεμάτος βασιλικὴν μεγαλοπρέπειαν.

Ὅπως εἰς τὸ κοντσέρτου διὰ πιάνο εἰς σολ μεῖζον, ἔτσι καὶ εἰς τὸ ἀργὸν μέρος (Langhetto) τοῦ κοντσέρτου διὰ βιολί, δίδει ὁ Μπετόβεν χαρακτῆρα ποιητικοῦ διαλόγου, ἐνῶ ἄφ' ἑτέρου ἢ ἀνάπτυξις λαμβάνει τὸν τύπον μεγαλοφρονῶς αὐτοσχεδιάσματος. Ὁ διάλογος αὐτὸς φθάνει εἰς τὸ ὑψιστον σημεῖον τῆς ὀραιότητος καὶ τοῦ πάθους, ὅταν ξαφνικὰ μερικοὶ ζωνροὶ ἤχοι τῆς ὀρχήστρας, μᾶς καλοῦν νὰ ἀκούσωμεν τὸ γεμάτο χαρὰν τελικὸν *rondo*.

Ἀκαδημαϊκὴ εἰσαγωγή JOH. BRAHMS

Ἡ «Ἀκαδημαϊκὴ εἰσαγωγή» (Akademische Fest-Ouverture) ἔργ. 80, ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Μπράμς ἐν εἰδὲι εὐχαριστηρίου πρὸς τὸ Πα-

νεπιστήμιον τῆς Βρεσλαβίας, τὸ ὁποῖον τὸν εἶχεν ὀνομάσει διδάκτορα τῆς φιλοσοφίας. Ἡ πρώτη ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τούτου ἔλαβε χώραν τὴν 4 Ἰανουαρίου 1881 εἰς Βρεσλαβίαν. Εἰς τὴν πρώτην σειράν, μετὰ τῶν ἐπισήμων, παρευρίσκοντο ὁ Πρύτανις καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Φοιτητικὰ τραγούδια ἐχρησίμευσαν ὡς θέματα τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῆς. Καὶ κατ' ἀρχάς τὸ τραγοῦδι: «*Wir hatten gebaut ein statliches Haus*» (εἶχον ἐνεργεῖν ἕνα θαυμάσιον οἶκον), τὸ ὁποῖον θὰ παρουσιασθῆ μεταμορφωμένον, (εἰς ντο ἔλασον), εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς εἰσαγωγῆς, διὰ ν' ἀναλάβῃ ἀργότερα τὴν ἀρχίαν του μορφῆν ἐκτελούμενον ἀπὸ τὰς σάλπιγγας (εἰς *rio* μεῖζον). Δεύτερον εἶνε τὸ τραγοῦδι τοῦ «*Πατὴρ τῆς Πατρίδος*»: «*Hört!, ich sing das Lied der Lieder!*» ('*Ἀκούσατε, ψάλλω τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων*). Ἐν τέλει κατὰ τὸν τρόπον ἐντελῶς ἀπροσδόκητον ἀκούεται τὸ θέμα τοῦ κομικοῦ τραγουδιοῦ: «*Was kommt dort von der Höh?*» ('*Τί ἔρχεται ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω*;) ἐκτιθέμενον ἐπὶ δύο βαρουάλων ἐπάνω στὰ σκωπτικὰ pizzicati τῶν βιολῶν καὶ τῶν βιολοντσέλλων. Ὡς μεγαλοπρεπῆς κατααίλις τοῦ ἔργου χρησιμομεύει ὁ φοιτητικὸς ὕμνος «*Gaudeamus*».

Ἡ περίστασις ἀπῆτει ὅπως ὁ Μπράμς, γράφων τὴν διδασκαρικὴν αὐτὴν εἰσαγωγὴν ὑπαχθῆ εἰς τοὺς αὐστηροτέρους σχολικοὺς κανόνας. Καὶ τὸ κατάρθρωσε, κατὰ τὸν πλέον ἀμεμπτον τρόπον, δίδων ἕνα ἀληθινὸν δείγμα τοῦ ἀντιστικτοῦ του ταλάντου.

5

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΨΑΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΤΟΥ 1927—1928

Ἀριθ.	Ὄνοματεπώνυμον	Ἀριθ.	Ὄνοματεπώνυμον
Α'. Βιολία.		14	Νουφράνης Βασ.
1	Βολωνίνης Φρ.	15	Φερεντίνου Ρ.
2	Χωραφᾶς Γ.	16	Ἀγωνοπούλου Ἰω.
3	Μπουστίντου Ἐλ.	17	Ὀικονομάκη Βασ.
4	Κρασσᾶς Ἰω.	18	Παπαδημητρίου Δημ.
5	Ζαφειροπούλου Ἀσπ.	Βιόλαι.	
6	Λευκαίδου Μαργ.	1	Κούλας Κωνστ.
7	Χριστοδουλάτου Ἑλλη.	2	Μπραουνβίτσερ Μ.
8	Βολωνίνης Ν.	3	Ἐράστης Χ.
9	Ψύλλας Γεώργ.	4	Φωτιάδου Ἰουλ.
10	Χαμουδόπουλος Δ.	5	Πρεστρό Μαργ.
11	Παπόλας Ἀντ.	6	Πέκος Π.
12	Παπαχριστοδούλου Ἀλκ.	7	Λομπιάνκο Χρ.
13	Δεληγιάννης Β.	8	Δηληγιάννης Νικ.
14	Κοφίνο Γουλ.	Βιολοντσέλλα.	
15	Μαγειρόπουλος Δ.	1	Γαϊδεμβέργερ Ροδ.
Β'. Βιολία.		2	Παπαδημητρίου Ἄχ.
1	Μανιόνι Ραδ.	3	Πίσση Μαργ.
2	Λεμπεγόβας Σπ.	4	Βουτσινᾶς Παν.
3	Περισιτέρης Σ.	5	Μπαρότσι Λουδ.
4	Πετράτος Κωνστ.	6	Γεωργαντᾶς Σπ.
5	Δεμαρίας Σπ.	7	Λομπιάνκος Μάρ.
6	Γαβρηλίδης Μιχ.	8	Καστρισιᾶδης Χαρ.
7	Ζαμίτ Ἄνδρ.	Βαθύχορδα (C. Bassi).	
8	Γιακουίντο Π.	1	Τζουμάνης Ἰω.
9	Παναζόπουλος Ἄλ.	2	Τίτας Σπ.
10	Σουαζὺ Ἰω.	3	Κοντσαντόπουλος Κ.
11	Κοσινᾶς Στ.	4	Καραγεωργίου Στ.
12	Βολωνίνης Σπ.		
13	Καίσαρη Σαπρῶ		

Ἄριθ.	Ὄνοματεπώνυμον	Ἄριθ.	Ὄνοματεπώνυμον
5	Ἄκριβος Εὐ.	4	Γιατρᾶς Στέφ.
6	Λεσποτόπουλος Ἰω.	5	Γιατρᾶς Π.
7	Μεσρόπης Χαφ.		
8	Κούρκουλος Θ.		<i>Σάλπιγγες (Trombe)</i>
	<i>Πλαγίανλος</i>	1	Εὐαγγελίου Εὐ.
1	Παπαγεωργίου Ν.	2	Χατζηβασίλης Δ.
2	Ἄλβανίτης Εὐ.	3	Μασσίνας Δ.
3	Σταθόπουλος Ν.	4	Βασιλάκης Χ.
	<i>Ὄξυανλοι (Oboe).</i>		<i>Τρομπόνα.</i>
1	Σιμωλῆς Πέτ.	1	Μεταλλινός Σπ.
2	Εὐαγγελίδης Γ. (καὶ Cor Anglais).	2	Μπάκας Ν.
3	Μαμιβιλάρης Φώτ.	3	Τζήμας Θεόφ.
	<i>Εὐθύανλοι (Clarinetti).</i>		<i>Τυβα.</i>
1	Λάζαρος Σπ.	1	Βαραγκούλης Δ.
2	Πιάτσας Ἐπ.		<i>Ἄρπα.</i>
3	Παπασταθόπουλος Μ. (Cl' basso).	1	Βασσενγρόβεν Μαθ.
	<i>Βαρούανλοι (Fagotti).</i>		<i>Τόμπανα.</i>
1	Πιττάκος Ἄλ.	1	Σερεμίδης Μιχ.
2	Μουρμούρης Γ.		<i>Κρουστά.</i>
3	Παπαϊωάννου Κ.	1	Ἰατροῦ Σωτ.
	<i>Κέρας (Corno).</i>	2	Φαναριώτης Κ.
1	Γαβιτσιάνης Σπ.	3	Μιχαηλάρης Κ.
2	Σπηλιωτάκης Εὐ.		<i>Ξυλόφωνον</i>
3	Βαφειαδάκης Στ.	1	Πουλόπουλος Λεων.

13

